

R.M. Mc Cheyne

DE TIEN MAAGDEN (2e gedeelte)

„Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig en vielen in slaap.” (Matth. 25 : 5)

Het is onmogelijk een gelijkenis te vinden, die meer tot ernst en ontwaking aanspoort dan deze. Ik toonde u laatst aan:

I. Dat Gods kinderen werkelijk wijs, en geleerden werkelijk dwaas zijn. U alleen, die Gods kinderen bent, ziet de dingen zoals zij zijn; u leeft voor de eeuwigheid en hebt Gods Geest.

II. In hoeveel dingen de wijze en dwaze maagden met elkander overeenkomen: zij hebben dezelfde instellingen, dezelfde taal, dezelfde gebeden, hetzelfde uitwendige gedrag.

III. Wij zullen heden het onderscheid zien, dat er tussen haar bestaat. Het ene gedeelte heeft de Heilige Geest, het andere gedeelte niet.

1. Het toeven van de bruidegom.

In het gesprek, dat Jezus met Zijn discipelen hield in de nacht van het laatste Avondmaal, zei Hij tot hen: „Een kleinen tijd, en gij zult Mij niet zien, en wederom een kleinen tijd en gij zult Mij zien, want Ik ga heen tot de Vader.” (Joh. 6 : 16). En wederom hoorde Johannes Hem in de Openbaring zeggen: „Ziet, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en men zijn schaamte niet zie.” (Openb. 16 : 15). En zijn laatste woorden, die als hemelse muziek voor Johannes waren, zijn: „Zie, Ik kom haastelijk” en „Zeker, Ik kom haastiglijk.” Velen van de eerste Christenen schijnen gedacht te hebben, dat de Heere in hun dagen komen zou, zodat Paulus hen in de tweede brief aan de Thessalonicensen waarschuwt, dat de grote afval van Rome eerst moest plaats hebben. En wij zien dat spotters, ten tijde van Paulus, zeiden: „Waar is de belofte van Zijn komst?” Vele eeuwen zijn sedert die tijd voorbijgegaan en Jezus is nog niet gekomen. Dit verklaart de woorden: „De bruidegom vertoefde te komen.” Zeker verlangt Hij te komen: „Zijn verlangen is naar mij.” Het zal de dag van de verheuging van zijn harten zijn de dag van de bruiloft. En zij, die Jezus liefhebben, hebben ook Zijn verschijning lief. Zij roepen, gelijk Johannes: „Ja, kom, Heere Jezus.” En toch vertoeft Hij. Waarom dit?

1. Hij wil niet dat enigen zouden verloren gaan. „De Heere vertraagt de belofte niet, gelijk

sommigen dat traagheid achten, maar is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.” (2 Petrus 3 : 9). Dit is de reden waarom Hij vertoeft. Hij is traag tot toorn. Soms beeft mijn hart in mij, wanneer ik een grote en openbare zonde zie; dan denk ik hoe de Heere dit alles ziet; ja, Hij ziet de zonden van de gehele wereld en toch verdraagt Hij ze. O, welk een grote verdraagzaamheid en lankmoedigheid is hier! Dit is de reden waarom Hij vertoeft. Hij heeft medelijden met de bozen en vertraagt Zijn komst.

2. *Om het getal Zijner uitverkorenen te vermeerderen.* Christus vergadert zich nu een volk uit de heidenen. Hij bouwt de grote tempel des Heeren op door steen op steen bijeen te verzamelen. Hij kan niet komen totdat dit gedaan is. Wanneer dit alles klaar zal zijn, dan zal Hij komen, en op de bovenste steen schrijven: „*genade, genade.*” Hij beval Paulus te Korinthe te blijven en daar te prediken: „Want Ik heb veel volks in deze stad.” Om dezelfde reden gebiedt Hij de leraars om voort te gaan met prediken; want Hij heeft ook nu nog veel volk. Wanneer hij komen zal, dan zullen zij, die bereid zijn, met Hem ingaan tot de bruiloft en de deur zal gesloten worden. Er zijn, ongetwijfeld, vele uitverkorenen, velen die de Vader Hem voor de grondlegging van de wereld gegeven heeft, die nog slapen. Hij toeft totdat deze verzameld zijn. Wanneer de laatste Zijner uitverkorenen bijeen zal vergaderd zijn, dan zal Hij komen.

3. *Om het geloof van Zijn volk te beproeven.* Velen van de gelovigen uit het volk Gods kunnen alleen wassen in tijden van druk. Er is een plant, op welke de tuinman met zijn voeten trapt om haar des te beter te doen groeien; zo is het met velen van Gods kinderen. Zij groeien beter door verdrukt te worden.

1ste. Geloof in Zijn Woord. De wereld zegt: „Waar is de belofte van Zijn komst.” Alle dingen blijven zoals zij zijn. Alle zichtbare dingen zijn er tegen. Kunt u een blik werpen in de onzichtbare wereld? Dit ontbreekt: „Wij zien niet op de zichtbare dingen, maar op de onzichtbare.” Nu, dit is een reden waarom de Bruidegom vertoeft te komen: opdat het geloof moge wassen.

2e. Om de tegenstanders te verdragen. Indien Hij nu kwam en wreekte ons van onze wederpartij, dan zouden wij geen reden hebben om beledigingen te vergeven, of om voor Zijn naam smaadheid te dragen. Wij moeten aan Zijn dood gelijkvormig worden, daarom verdraagt Hij ons.

3e. Medelijden met de zielen. Dit was de schoonste trek in het karakter van Christus. Dit deed Hem de troon Zijner heerlijkheid verlaten, dit deed Hem wenen op de Olijfberg. Het betaamt ons om ook hierin aan Hem gelijk te wezen. Wanneer Jezus komt, dan alleen kunnen wij hierin aan Hem gelijk zijn; wij zullen roepen: „Rechtvaardig en waar zijn Uw wegen, u Koning van de heiligen!” als Hij Zijn vijanden onder Zijn voeten zal vertreden. Verwonder u niet dat Jezus vertoeft.

II. De slaap van de maagden. „Zij werden allen sluimerig en vielen in slaap.”

Deze woorden zijn op verschillende wijze uitgelegd. Ik twijfel niet, dat de eenvoudigste uitlegging de enige ware is, dat de Christelijke Kerk vóór de komst van Christus in een diepe slaap zal vallen. De Bijbel toont aan, dat niet alleen geveinsden in slaap vallen, maar ook ware gelovigen. Daar zien wij de apostelen in slaap vallen op de berg van de

Verheerlijking, en ook in Gethsémané. En Paulus roept de Romeinen toe: „Het is tijd, dat ge uit uw slaap ontwaakt.”

1. Hoe de Christenen slapen.

1ste. De ogen sluiten zich. Toen zij het eerst tot Christus gebracht werden, waren hun ogen geopend om de kortheid des tijds te zien, die slechts een span is, om te zien de ijdelheid van de wereld en alle nietige uitwendige schijn, het grote kwaad van de zonde. Zij zagen hoe de zonde hen als duivelen omringde en waren verwonderd van niet in de hel te zijn. Zij zagen Christus in al Zijn schoonheid, volmaaktheid en heerlijkheid. Maar nu worden al deze dingen donker gelijk als voor een die slaapt; alles, wat zichtbaar is, is verborgen. De ziel ziet niet meer in de kortheid van de tijd, de ijdelheid van de wereld, de grootheid van de zonde, de heerlijkheid van Christus.

2e. Het oor hoort Zijn roepstem niet. Eenmaal hoorde het oor Zijn stem. Onder duizenden was de stem van Christus zacht en machtig. Nu hoort de ziel als een die niet hoort: „Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weer aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen?” (Hooglied 3 : 3).

3e. Degene, die slaapt, droomt. Alzo neemt de ziel weer haar toevlucht tot de afgoden en nietige begeerlijkheden. Wanneer een ziel ontwaakt dan zegt zij: „Wat heb ik nog te doen met de afgoden?” Maar wanneer Christus en Goddelijke dingen voor haar verborgen zijn, dan houdt de ziel zich met nietige afgoden bezig. Daar komt:

- (1) flauwheid in het gebed. Hoe zalig is het gebed voor een gelovige ziel! Er is vrijheid om de troon te naderen, om het hart uit te storten; er bestaat geen scheiding, niets dat haar terughoudt. Maar nu is er grote dorheid; de ziel heeft geen begeerte meer, geen vrije toegang.
- (2) Een vreesachtige geest. Een gevoel van schuld bezwaart nu het geweten, een gevoel van God beledigd te hebben, een geest van slavernij.
- (3) De gelovige vreest de zonde niet meer. Eenmaal had hij een vrees voor de zonde, en hield zich buiten de gelegenheden die hem zouden kunnen doen zondigen, gelijk Jozef: „Hoe zou ik zulk een groot kwaad doen?” Nu bestaat er een vreesachtige gemeenzaamheid met de zonde.

2. Hoe geveinsden slapen.

1ste. Zij laten al hun overtuigingen varen. Eenmaal hadden zij een helder inzicht van de zonde, maar nu niet meer. Zij hebben zich schuldig gemaakt aan openbare zonde en een voorbijgaande overtuiging, zij blussen de Geest uit.

2e. Zij verliezen hun vreugde in Goddelijke dingen. Zij, wier zaad op een steenachtige aarde gezaaid is, ontvangen het Woord met vreugde een voorbijgaande vreugde. Iets van het Woord te horen, streelt hun zinnen, hetzij welsprekendheid of verbeelding; of zij vleien er zich mee, dat zij bekeerd zijn en scheppen hun vermaak om er naar te luisteren. Dit gaat echter spoedig voorbij.

3e. Zij verzuimen het gebed. Gedurende een geruime tijd bidden zij op een roerende wijze. Zij bidden veel wanneer zij overtuigd denken te zijn of zich vleien met een valse hoop, of voor anderen. Maar nu verzuimen zij meer en meer het gebed. „Zij werden allen sluimerig en vielen in slaap.” Zij zijn in gezelschap geweest, of zij zijn slaperig, of zij hebben er geen lust in, en zo verzuimen zij langzamerhand van te bidden.

Tussen hen en de vromen is een groot onderscheid; de vromen hebben olie in hun

vaten, de anderen niet. Ik wil geen woord tot u zeggen om u, die vroom bent, aan te moedigen om te slapen; integendeel, het is hoog tijd om uit de slaap te ontwaken. Maar ik kan niet nalaten op te merken hoe verschillend de slaap van die twee is.

(1). De vromen zullen uit hun slaap ontwaken. Het is zondig en zeer gevaarlijk, maar niet dodelijk. De geveinsde daarentegen ontwaakt slechts zelden uit zijn slaap. De zeldzaamste bekering in de wereld is die van een verharde geveinsde.

(2). Terwijl de vromen onder het misnoegen van God zijn, ligt Zijn vloek niet op hen. Maar de geveinsde slaapt totdat hij in de hel ontwaakt.

III. *De komst van de Bruidegom.*

1. De tijd. Te middernacht, geheel onverwachts zal Christus komen. De gehele Bijbel toont dit aan: „Van die dag en die ure weet niemand, zelfs niet de engelen die in de hemel zijn, maar Mijn Vader alleen.” „Zo waakt dan, want gij weet de dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.” (Matth. 25 : 13). Het wordt vergeleken bij de bliksem: „Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, also zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen.” (Matth. 24 : 27). Wat is er verschrikkelijker dan een plotselinge bliksem! Eerst een dodelijke stilte, de zwarte wolken die de lucht doorkruisen; dan een lichtstraal van het oosten naar het westen. Zo zal Zijn komst zijn. Het is gelijk de barensnood voor een vrouw: „Wanneer zij zullen zeggen: „Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw. En zij zullen het geenszins ontvlieden.” (1 Tim. 5 : 3). Het is gelijk een dief: „De dag des Heeren zal komen gelijk een dief in de nacht.” Dit is dus zo in twee opzichten.

1ste. Onverwachts. Wanneer een dief in wil breken, dan zegt hij niet vooruit op welk uur hij komen zal. Hij meldt zijn komst niet. Als de heer des huizes geweten had op welk uur de dief komen zou, dan zou hij gewaakt hebben en zijn huis niet hebben laten doorgraven. Zo zal ook de komst van de Bruidegom zijn. „Gij weet de dag niet, noch het uur in dewelke de Zoon des mensen komen zal.”

2e. Een dief komt te middernacht. Als het huisgezin zich ter ruste heeft begeven, als de ‘heer des huizes’ de deur gesloten heeft, als ieder licht uitgedaan is, en de ogen zich in de slaap gesloten hebben, dan komt de dief, breekt de deur open en treedt binnen. Zo zal de komst van de Heere zijn. Als de wereld in slaap zal gevallen zijn, dan zal Jezus komen.

Sommigen van u zullen zeggen: „Zeker zullen wij een voorgevoel van Zijn komst hebben.” Nu, indien iets allerduidelijkst is, dan is het dit, dat u niet de dag noch het uur weet: „Want in de ure, in dewelke u het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.” Indien ik tot u allen ging en u vraagde: „Denkt u dat de Zoon des mensen heden nacht zal komen?” dan zou u allen zeggen: „Ik denk het niet.” Nu, juist in zulk een uur zal Hij komen. Wees gij bereid?

Een woord tot de onbekeerden.

1. Sommigen van u leven oneerlijk. U gebruikt wellicht in het kopen en verkopen een lichte maat en een valse weegschaal, of op een andere wijze bedriegt ge uw metgezel. O, hoe vreselijk, indien Christus zou komen en u aldus zou vinden! Het wordt gezegd, dat de mensen kopende en verkopende zullen zijn als Hij komt.

2. Sommigen leven in duisternis. Misschien denkt u wat Salomo zegt: Zeker zal de duisternis mij bedekken: „Want door het venster van mijn huis, door mijn tralie keek ik uit, en ik zag onder de slechten, ik merkte onder de jonge gezellen een verstandeloze jongeling, voorbijgaande op de straat nevens haar hoek, en hij trad op de weg naar haar huis. In de schemering, in de avond des daags, in de zwarte nacht en de donkerheid.” Sommigen van u begaan deze dingen, die te schandelijk zijn om er veel van te spreken. Hoe vreselijk zal het voor u zijn wanneer Zijn heilig aangezicht zal verschijnen!

3. Sommigen van u onderdrukken overtuigingen. Gelijk Agrippa bent u bijna overtuigd om een Christen te worden. U beeft, gelijk Felix, en zegt: „Als ik gelegener tijd zal hebben.” Sommigen van u onderdrukken uw overtuiging door een weinig genoegen, een weinig aardsgezind, zeggende: Er is nog tijd genoeg vóór mijn dood. O, wat zult u doen wanneer het geroep te middernacht komt? Dan geen tijd meer voor gebed, geen tijd meer voor uw Bijbel; geen tijd voor bekering. „Te middernacht geschiedde een geroep.”